

تیتل و بیل و هه‌دایه

هۆنراوه: م. مه‌زه‌هر

نیگارکێش: محهمه‌د رۆسته‌مزاده

بۆدابه زاندنی جوړه ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدی اِقْرأ الثقافی)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدی اِقْرأ الثقافی)

پدای دانیود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرأ الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

به ناوی خودای دلۆقان تیتل و بیبل و ههدایه

چیرۆکی کۆنی کوردی
به توزی گۆرانه وه

هۆنراوه:

م. مه زههر

نگار:

محهمهد رۆسته مزاده

(نامۆ)

سهرناسه : مه زههر, موفیده ١٣٣٢
عینوان ونێوی به دیهتتهر: تیتل و بیبل و ههدایه/نووسهر موفیده مه زههر
نیگار هکان : محهمهد رۆسته مزاده (نامۆ)
نیشانه گهلی رواله تی : ٢٦ لایه ری نیگار دار
نیه ره ژک : چیرۆکی کۆنی کوردی بۆ مندالان
شابه ک : ٧-٢٧-٦٧٢٠-٩٦٤
گروپی ته مهن : ب, ج
ره ده بهندی دیویی : ٨/٢١٩/فا
ژماره ی کتیب ناسی میلی : ٨٠-٩٤١

نووسهر : موفیده مه زههر

نیگار هکان : محهمهد رۆسته مزاده

ناشر : نووسهر

ۆیه ی چاپ : چاپی هه وه ل

هژمار : ١٠٠٠ دانه - خشتی

یزاین : ئومید موقه ددهس

رخ : ٣٠٠٠ ته مهن

شابه ک : ٧-٢٧-٦٧٢٠-٩٦٤

بافی له چاپ دانه وه ی بۆ هۆنه ری کتیب ه که یه

ناوهندی بۆلۆ کردنه وه:

سه قز - فهرههنگ سه رای هونه ر و ئه ندیشه

٠٩١٨٢٢٢١٥٨٥

رازاو و پاک و نهخشین
گولی سوورو زهرد وشین

دهشتیک بوو پان و بهرین
پهپولهی جوانی رهنگین

تیشکی رهنگالهی ههتاو
مالی بچووک دیاره
هۆشیار و ژیر و ئازا
سی کاژهلهی جوانی بوو

دهنگی مهل و خوڤه‌ی ئاو
له‌م دهشت و می‌رغوزاره
مالی بزنیکی وریا
دایکی کارزان و خوشخوو

شوڤ و شهنگ و زیتله
ئهوی تریان بیل بوو

خرت و مرت و ژیکه له
یهکیان ناوی تیتل بوو

جهرگ و ههناوی دایه
گیادینن لهو مهزرایه
کهی ئیتر کاتی کاره

چکوله کهی هه دایه
گ روژن بزنه دایه
که روژ بوو به ئیواره

گوانی پرشیر و خوشحال
ئەم ئاوازه ئەخوینئ:
درگا کەنۆ بو دایە
گیا لە بیخی دیانیایە»

دایە دیتۆ بەرەو مال
منالەکان ئـهـدوینئ
«تیتل و بیبل و هەدایە
دایە شیر لە گوانیایە

کاژە لە کان گوێ ئە گرن
«دایە کۆلە کەسێ مالم
بە خێر بیتۆ لە خێران

جا درگاکە هەلئە گرن
رووناکی مال و حالم
لە گەل مانگ و ئەستێران»

پۆژان پۆیین بە خوشی
بەلام پۆژی لە پۆژان

بێ خەم و بێ پەرۆشی
دایک هاتەو بە گریان

کاژیلـه جوانـه کانی
هۆشیاربن و ئازا بن
هاتوو چوویه تی وهک هار
به دوا ی ئیمه دا ویله

روویکرده به چکه کانی
وتی: «رۆله وریا بن
چون گورگی به دی به دکار
خه ریکی فرو فیله

خاوهنی چنگ و دیانه
گورگ دهرد و به لایه
په لپ و بیانووی پیبگرن»
هیچ دهنگ و باسی نه بوو
هه لیکی دهسکه وته باش

بی بهزهو بی ئامانه
ئامان رو له کهی دایه
درگا کهی بو هه لنه گرن
ماوهیه ک باش به سه رچوو
گورگ خه ریکی کړوکاش

لیحه رام بوو نان و ئاو
هات و درگای پیگرتن
دهسی کرد به قووره قووو:
درگا که نو بو دایه

مالی بزنی کرده چاو
لیان که وته فیل کردن
روژی هات به لووره لوور
"تیتل و بیبل و هه دایه"

گیا له بیخی دیناییه»
له ترسانا ئەلەرزان
چیکەن چارەیان چی بوو؟
پەلپ و بیانووی پیبگرین»
لەرەنگی دایکمان نیت!
یەکجار جوان و نەخشینه»

دایه شیر له گوانیایه
کاژیلەکان زۆرتەرسان
ریگای دەرچوونیان نەبوو
وتیان : «ریگای لی بگرین
کاژەل وتیان : «تۆ گورگیت
رەنگی دایکمان شینە

سەروسەرتاپای شین کرد
درگای دا بەرمشت وشەپ
کە ی ئەتۆ دایکی ئیمە ی
سپی و جوان و شیرینە
خۆی گرتە ئاردی مالان
دای لە درگا، تەق تەقان:
درگا کەنۆ بو دایە

گورگە رۆیی دەسو برد
زرمە زرم و تەپە تەپ
دیسان وتیان: «برۆ دە ی
دایکی ئیمە بەفرینە
گورگە رۆیی بەئاسان
سپی و سۆل و پاک و جوان
"تیتل و بیبل و هەدایە

گیا له بیخی دیناییه
وتیان به گورجی و په له:
بیگه رده وهک بلووره
برۆ دایکی ئیمه نیت»
هاته وه به لووره لوور
گورگه یان هه لفریوان

دایه شیر له گوانیایه
به لام دیسان کاژله
«خۆ دایکی ئیمه سووره
تۆ تۆزاوی و چلکنیت
گورگه خۆینا قوری سوور
کاژله کان هه دیسان

نه‌وه‌ستا بو به‌یانی
 ههم هوشیارن ههم ئازان
 له گرێژنه‌ی ترازان
 دووانی قووت دا به‌په‌له
 چاوه‌روانه‌ بو دایه
 روانی له حال و ئه‌حوال
 ماله‌که‌ی ش‌پرزاه

گورگه به‌م فیله‌ی زانی
 تیگه‌یی کاژیله‌کان
 درگای دا به‌ره‌یزی شان
 پری دایه کاژله
 خوی شارده‌وه هه‌دایه
 دایک هاته‌وه به‌رمو مال
 دی درگا‌که‌ی شکاوه

هۆی هه‌دایه‌، بێبێل گیان
 رووله‌ کێ که‌م به‌م سه‌رما
 هه‌ر رۆحی پێنه‌ما بوو
 تیتل و بێبێل یان پ‌فان
 به‌هه‌ر چوار ده‌ورا گه‌را
 بازیدا سه‌ر بان به‌ تاو

هاواری کرد: «تیتل گیان
 خاکی کوێ که‌م به‌سه‌رما
 هه‌دایه‌ زۆر ترسا بوو
 وتی: «دایه‌ دایه‌ گیان!
 که‌وته‌ خو بزنێ ئازا
 مایی ورچی کرده‌ چاو

راکه راکه و شه په شه پ
 ده رپه ری له مالی چۆل
 خه ریکی ره پ ره پانه
 پر بوو کیت له و گۆزه!
 «ورچه بۆره ی سته مکار
 شاخم وهک بیل بیلۆکی
 بیته شه ره مه یدانم»

کردیه هه را و ته په ته پ
 ورچه بۆر به بۆله بۆل
 وتی: «کییه له و بانه
 به و زرمه و ته پ وتۆزه
 بزن قیراندی ئه مجار:
 منم چاو بزیوۆکی
 کی خواردی به چکه کانم

چوونكه گوناھى نه بوو
ئەو ھەرا ھەرا چيھ؟
كاژيله‌ى چى، خوانى چى؟
گورگى چاوبرسى مل پان
راكه راکه و شەپە شەپ
سكى تیرە لیخەوتە!
خەریكى رەپ رەپ پانە
پربوو کیتە لەو گۆزە»

ورچه زۆرى پى داچوو
وتى: «ئاگام لى نيه!
شەرى چى مەيدانى چى؟
بزن، بازیدا سەربان
کردیه ھەرا و تەپەتەپ
گورگە لەمالا کەوتە!
ئەلى: «کيیه لەو بانە
بەو زرمەو تەپ و تۆزە

«گورگی دپی سته مکار
شاخم وهک بیل بیلوکی»

کردی بههوار :
منم چاو بزبۆکی

بیته شه ره مه یدانم
رزقی خۆم بوو، بردوومه!
دیمه شه رت له مه یدان»

کی خواردی به چکه کانم
گورگ وتی: «من خواردومه
جهنگت ئهوی، به چاوان!

گورگ مه یلی شه پوشتۆره
شکات بو قازی بیات
قازی زۆردلی داوه

بزن زانی بهم جوړه
رانه و هستا گورج هه لات
باسه که ی بو گپراوه

بچنه شه‌ره مه‌یدانی
که‌وته ته‌کبیر و چاره
پریکرد له بوون و با
هه‌مانه‌ی برد به‌دیاری!

فه‌رمووی سه‌یزوو به‌یانی
گورگی مله‌ور ئه‌مجاره
هه‌مانه‌یه‌کی هینا
بو وه‌ستای ئازا وکاری

وهستای زانای پر هونه
بچمه شه‌ره مه‌یدانی
شاخ تیژه، زوان نه‌زانه

وتی: «کاکي ئاسنگهر
فه‌رموو یانه به‌یانی
جه‌نگم له گه‌ل بزنانه

ده‌ردی په‌نجته له گیانم
مامه گورگه‌ی ناو زراو
بو حق دستت هیناوه؟»

تیژی که دیاگه‌کانم
وهستا وتی: «به‌سه‌ر چاو
ئه‌وه‌مانه له‌ولاوه

ناقابیلە، تووتنە!
هەلگرتنی ئاسانە!
لە ژیرلچۆ بۆلانی:

ی: «بەلێ هی منە
خوت و خالی هەمانە
وەستا بەم فیلهی زانی

دوژمنی کاژیلەو مەر
ئابروت بچێ بە جاری!
چەکوش و گازی بۆ هینا

«هۆی حیلەبازی بەدەر
ئەبێ بیکەمە کاری
وەستا مام گورگی دانا

گورگ بوراوه له ئیشا!
لبادی نا جیگهی دیان!
له زانستا نه زانه!
چی به سه را هیناوه
بیئاگا بوو له ئه حوال

دوو که لپه ی گورگی کیشا
ماموه ستای زانای زورزان
گورگ هه رچه ن فیله زانه
نه ی زانی چی قه و ماوه
رۆییشه وه به ره و مال

ہم لاشہوہ بزن چوو
یکی جوان و شیرین
زنگی دل تہ باتہوہ

تيكله ماسى هيئا زو
وهك مهرهم بو سهربرين
نه خوش چاك نه كاته وه!

تا بهر دوکاني وهستا
وتی: «وهستای ئازا و ژیر
قازی فهرمووی بهیانی
وهستا ئامان سهه ئامان
تیژی که شاخه کانم

هه ره هه لات و نه وه ستا
بووم بکه را و ته کبیر
بچمه شه ره مه یانی
له گه ل گورگه جه نگمان
دوردی په نجه ت له گیانم

با ورگی گورگ بدرینم
وتی: «هۆ بزنی دایه
گورگه دره و زۆرداره
ئه من یارمه تیت ئه دهم
پۆلای خسته سه ر شاخی
بۆ به یانی سبجی زوو
مه ییانه که ی به رمالان

تیتل و بیبل دهریینم
چاره ت له دهس مندایه
درۆزنه و به دهکاره
شاخه کانت چاک ئه کهم!
با گورگه بی به داخی
هیشتا خۆر نه که وتبوو
بوو به شوینی شهق شهقان

بۆ سه‌یریان بانگ کراون
قه‌پی لیگرت به‌دیانی
هه‌ر گورگه‌ ئابروی ئه‌چئ
بزنۆکه‌ی له‌ده‌م به‌ربوو!
بزنه‌ که‌وته‌ هاتوو چوو

خه‌لکی هه‌مووی وه‌ستاوان
گورگه‌ هه‌لمه‌تی هانی
لبه‌د که‌ی بۆ دیان ئه‌بئ!
قه‌پی گرت، به‌هیچ نه‌بوو
نۆره‌ی گورگ ته‌واو بوو

شاخی له ورگی چه قاند!
تیتل و بیبل دهرپه‌ری!
دهسیان کرده مل دایه

سمکۆلی کرد، تی ته قاند
سکی گورگه‌ی هه‌لد‌ری
تیتل و بیبل و هه‌دایه

رۆڵه شیرینه‌کانم
یاخوا بگه‌ن به ئاوات
به فیلی گورگان نه‌چن

منالـه جوانـه‌کانم
ئهم چیرۆکه‌ دوایی هات
هۆشیار بن و زانا بن

